

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 02.06.2004
C(2004)1356fin

Betreft: **Steunmaatregel N 443/2003 - België**
 Grijswater circuits

Excellentie,

1. PROCEDURE

De Belgische autoriteiten hebben bij schrijven van 22 september 2003, door de Commissie geregistreerd op 24 september 2003, een steunregeling aangemeld om de grondwater-reserves in Vlaanderen te beschermen. Bij schrijven van 9 oktober 2003 heeft de Commissie om aanvullende informatie verzocht, die verstrekt werd door de Belgische autoriteiten bij schrijven van 26 november 2003, geregistreerd door de Commissie op 5 december 2003. Bij schrijven van 6 februari 2004 heeft de Commissie om aanvullende informatie verzocht, die werd verstrekt door de Belgische autoriteiten bij schrijven van 2 april 2004, geregistreerd door de Commissie op 13 april 2004.

2. BESCHRIJVING VAN DE STEUN

2.1 Doel van de regeling

Het doel van de regeling is het gebruik van grondwater door industriële ondernemingen te vervangen door het gebruik van water uit alternatieve bronnen. De distributie van “grijswater” (zoals gezuiverd afvalwater, hemelwater of oppervlaktewater) kan noodzakelijk worden vanwege een tekort aan grondwater op diverse plaatsen in Vlaanderen. De aangemelde regeling zou moeten bijdragen aan een kwalitatieve en kwantitatieve verbetering van het grondwater in overeenstemming met Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid¹.

¹ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

Zijne Excellentie de Heer Louis MICHEL
Minister van Buitenlandse Zaken
Karmelietenstraat 15
B - 1000 BRUSSEL

Er bestaat momenteel geen infrastructuur voor de distributie van grijswater in Vlaanderen. Aangezien de investeringen in een dergelijke infrastructuur zeer hoog zijn en niet rendabel zouden zijn omdat er momenteel grondwater beschikbaar is, willen de Belgische autoriteiten investeringssteun verlenen om de aanleg van een netwerk voor alternatieve watervoorziening te stimuleren.

Uit Belgisch onderzoek is gebleken dat de kosten voor de levering van grijswater aanzienlijk uiteenlopen, al naar gelang bijvoorbeeld de gewenste kwaliteit van het grijswater, de herkomst van het water, de omvang van het initiatief en de afstand tot de bron van het grijswater. In ieder geval liggen alle prijzen aanzienlijk hoger dan de huidige prijs van grondwater.

De prijsstelling van het grijswater door de waterdistributeurs zal geschieden in overleg met de Belgische autoriteiten. De Belgische autoriteiten zullen door de heffingen op grondwater te verhogen ook de grondwaterprijzen aanpassen, zodat deze worden afgestemd op de grijswaterprijzen. In de gebieden waar grijswater geleverd zal worden, zullen de heffingen op grondwater worden aangepast aan de grijswaterprijzen. Voor industriële ondernemingen bedragen de kosten van het gebruik van grondwater, dat zijn de heffingen voor grondwater plus de kosten voor de aanleg en het onderhoud van de hun grondwaterinstallaties, momenteel 10 tot 15 eurocent per m³. De kosten van grijswater worden geschat op 50 eurocent per m³ (de aangemelde steun meegerekend). De Belgische autoriteiten verwachten daarom dat de heffingen op grondwater met drie- tot vijfhonderd procent zullen stijgen.

De Belgische autoriteiten zijn voornemens steun te verlenen aan bestaande Vlaamse waterleveranciers, dit zijn zonder uitzondering overheidsinstanties. Volgens de Belgische nationale wetgeving is de watervoorziening in België een exclusieve bevoegdheid van de overheid.

2.2 De Vlaamse watermarkt

De watervoorziening wordt in België sinds jaar en dag gezien als een taak van gemeentebelang. In de Belgische grondwet staat dat de gemeentelijke belangen dienen te worden geregeld door de gemeenteraad (artikel 41 van de grondwet). De openbare watervoorziening is in de eerste plaats gericht op drinkwatervoorziening. De nieuwe gemeentewet (Koninklijk besluit van 24 juni 1988) bepaalt dat gemeentelijke inrichtingen en diensten kunnen worden georganiseerd als gemeentebedrijven (artikel 261). Los daarvan kan de Koning bepalen voor welke activiteiten van commerciële of industriële aard de gemeenteraad een autonoom gemeentebedrijf met rechtspersoonlijkheid kan oprichten (artikel 263 bis). Zodoende kunnen autonome gemeentebedrijven met rechtspersoonlijkheid worden opgericht voor de distributie en levering van water.

Alhoewel de openbare watervoorziening is toegevoegd aan de taken van de gemeenten, is deze bevoegdheid door een wet van 26 augustus 1913 ook toegewezen aan de Nationale Maatschappij voor Watervoorziening, om de watervoorziening te regelen in gemeenten waar geen of te weinig initiatieven op dat vlak werden genomen. Deze nationale maatschappij bestaat niet meer, zij is vervangen door een Vlaamse en een Waalse maatschappij. In Vlaanderen is dit de VMW, de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening. Het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending bevestigt de bevoegdheid van de bovengenoemde openbare organisaties in het concept “exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk”. De “exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk” worden als volgt beschreven: de

gemeente, de gemeentelijke regie, de intercommunale, de Vlaamse openbare instelling en alle andere exploitanten die een openbaar waterdistributienetwerk via leidingen beheren.

Opgemerkt dient te worden dat private partijen geen deel kunnen uitmaken van de eerdergenoemde bevoegde waterautoriteiten. Voor particulieren is het evenmin mogelijk om op onafhankelijke basis te opereren op de Belgische drinkwatermarkt, vanwege de bestaande wetgeving op het gebied van de aanleg van distributienetwerken. Bovendien mogen private ondernemingen geen distributieleidingen aanleggen op openbaar terrein. Tenslotte bestaan er in Vlaanderen geen concessieovereenkomsten tussen private partners en de drinkwatermaatschappijen.

Het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking bepaalt dat gemeenten en de door hen gevormde samenwerkingsverbanden kunnen deelnemen in rechtspersonen van publiek recht die ingevolge deze deelneming de staatsgrenzen overschrijden, overeenkomstig de geldende conventies en internationale overeenkomsten. Aan de andere kant kunnen rechtspersonen die onderworpen zijn aan een buitenlands rechtsstelsel, in overeenstemming met dit Vlaamse decreet, deelnemen in samenwerkingsverbanden indien zij daartoe door hun eigen nationale wetgeving gemachtigd zijn. Dit decreet vormt de tenuitvoerlegging van de kaderovereenkomst van Madrid inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten.

Volgens de Belgische autoriteiten lijkt het nogal onwaarschijnlijk dat gemeentebedrijven activiteiten in het buitenland zouden gaan ontplooiën. Ook worden gemeentebedrijven gecontroleerd door de Vlaamse minister van Binnenlandse aangelegenheden. Hij is bevoegd besluiten nietig te verklaren indien deze niet verenigbaar zijn met de wetgeving of het algemeen belang. Momenteel is een aantal Vlaamse drinkwatermaatschappijen op zeer beperkte schaal werkzaam in het buitenland. Deze activiteiten hebben geen commercieel doel, zij kunnen worden beschouwd als ontwikkelingssamenwerking.

2.3 Rechtsgrond

De rechtsgrond van deze steunregeling is het “Ontwerpbesluit van de Vlaamse regering houdende het toekennen van een gewestbijdrage aan grijswater leveranciers voor de uitbouw van grijswatercircuits ter bescherming van de kwetsbare watervoerende lagen”.

2.4 In aanmerking komende kosten en steunintensiteit

De kosten die uit hoofde van deze regeling voor steun in aanmerking komen, blijven beperkt tot:

- kosten van de aanleg van zuiveringsinstallaties en distributienetwerken;
- kosten van de aankoop van grond die bedoeld is voor de zuiveringsinstallaties en distributienetwerken.

De steunintensiteit blijft beperkt tot 60% van de in aanmerking komende kosten. De in aanmerking komende kosten moeten worden aangetoond, en moeten direct verband houden met het project. In aanvulling kunnen begunstigden 7% van de in aanmerking komende kosten extra opvoeren als algemene kosten, zoals studiekosten en kosten van bodemonderzoek. Deze algemene kosten hoeven niet te worden aangetoond, maar worden gezien als een forfaitaire tussenkomst. Hierdoor bedraagt de maximale steunintensiteit 67%.

2.5 Begroting

De begroting voor 2004 bedraagt volgens de Belgische autoriteiten 3 miljoen EUR. De Belgische autoriteiten zijn voornemens te wachten totdat de resultaten van het proefproject (minimale duur van 2 jaar) bekend zijn, alvorens andere projecten te ontwikkelen. Binnen de geplande periode van 10 jaar wordt verwacht dat een totale begroting van 60 miljoen EUR het absolute maximum is.

De Belgische autoriteiten hebben bevestigd dat zij de Commissie op de hoogte zullen brengen van alle steun die zij op grond van de aangemelde steunmaatregel voornemens zijn te verlenen, indien het in aanmerking genomen bedrag meer dan 25 miljoen EUR bedraagt en indien het bruto-subsidie-equivalent meer dan 5 miljoen EUR bruto bedraagt.

3. STANDPUNT VAN DE BELGISCHE AUTORITEITEN

De Belgische autoriteiten zijn van mening dat de aanleg van grijswater circuits een openbare dienstverplichting is. De drinkwatermaatschappijen die steun zullen ontvangen voor de aanleg van grijswater circuits zullen geen voordeel genieten, aangezien de compensatie een beloning is voor de uitvoering van een openbare dienstverplichting, meer specifiek de distributie van een alternatief voor grondwater tegen een acceptabele prijs.

De Belgische autoriteiten zijn van mening dat de aangemelde regeling geen staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. Volgens jurisprudentie van het Hof van Justitie² vormt een compensatie aan de openbare dienst geen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag indien zij voldoet aan vier voorwaarden:

1. Het is feitelijk vereist dat de begunstigde onderneming daadwerkelijk belast is met de openbare dienstverplichtingen en dat deze verplichtingen duidelijk omschreven zijn.
2. De parameters op basis waarvan de compensatie wordt berekend, zijn van tevoren op objectieve en doorzichtige wijze vastgesteld.
3. De compensatie mag niet hoger zijn dan nodig is om de kosten van de uitvoering van de openbare dienstverplichtingen, rekening houdend met de opbrengsten alsmede met een redelijke winst uit de uitvoering van die verplichtingen, geheel of gedeeltelijk te dekken.
4. Indien de onderneming die de openbare dienstverplichting uitvoert niet gekozen is na een openbare aanbesteding, dan wordt het steunniveau vastgesteld op grond van een analyse van de kosten die een gemiddelde onderneming met degelijk bestuur en die beschikt over vervoersmogelijkheden zodat zij kan voldoen aan de nodige openbare dienstvereisten, zou hebben gemaakt om de openbare dienstverplichtingen uit te voeren, rekening houdend met de opbrengsten alsmede met een redelijke winst uit de uitvoering van die verplichtingen.

² Arrest van 24 juli 2003 in zaak C-280-00 Altmark Trans en arrest van 27 november 2003 in gevoegde zaken C-34/01 tot C-38/01 Enirirsorse SpA.

Als de aangemelde steunregeling wel staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag zou vormen, dan zijn de Belgische autoriteiten van mening dat de bepalingen van de maatregel in overeenstemming zijn met de Communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu³, hierna de “milieusteun kaderregeling” genoemd.

4. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

Door de regeling aan te melden hebben de Belgische autoriteiten voldaan aan hun verplichting uit hoofde van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag.

4.1 De vraag of er sprake is van staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag

De Belgische autoriteiten zijn van mening dat de aangemelde maatregel binnen de criteria valt van het voornoemde arrest van het Europees Hof van Justitie in de zaak Altmark Trans (C-280/00), hierna genoemd de Altmark-criteria. In dit opzicht heeft de Commissie opgemerkt dat de maatregel geen verplichting oplegt aan de openbare waterbedrijven om te investeren in grijswater circuits. De steunmaatregel beoogt vooral financiële steun te verlenen in het geval een openbaar waterbedrijf het initiatief neemt om te investeren in een grijswater circuit en een verzoek voor financiële steun indient bij de bevoegde autoriteiten. Ten tweede, de genotificeerde maatregel is gericht op waterbedrijven die grijswater zullen voorzien aan een klein aantal industriële bedrijven in een bepaald gebied. De maatregel is niet gericht op een groot aantal bedrijven of burgers. Daarom beschouwt de Commissie de bouw van een grijswater circuit niet als een openbare dienstverplichting.

Zelfs al zou de maatregel als een openbare dienstverplichting beschouwd kunnen worden, dan heeft de Commissie het volgende opgemerkt. Volgens de Belgische autoriteiten is het te moeilijk om de kosten van de voorgenomen projecten te vergelijken met die van een andere, vergelijkbare onderneming. Daarom zullen voorgenomen projecten niet worden vergeleken met die van een gemiddelde onderneming. Hierdoor voldoet de maatregel al niet aan het vierde Altmark-criterium.

De Commissie heeft onderzocht of de aangemelde maatregel kan worden aangemerkt als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. Het voordeel aan de ontvangers van de steun wordt gefinancierd met staatsmiddelen. De steun zal worden verleend aan een selectieve groep ondernemingen uit de Belgische economie. Wat betreft het effect op de mededinging en handel in het kader van staatssteun onderzoek heeft de Commissie het volgende opgemerkt.

De Belgische wet beschouwt de watervoorziening als een taak van gemeentebelang. De Belgische grondwet bepaalt dat taken van gemeentebelang dienen te worden uitgevoerd door de gemeenten. Alle Vlaamse watermaatschappijen zijn overheidsinstanties, die worden gecontroleerd door de Vlaamse minister van Binnenlandse aangelegenheden, die bevoegd is besluiten nietig te verklaren indien zij onverenigbaar zijn met de Belgische wetgeving of het algemeen belang. Op grond van de bestaande wetgeving mogen particulieren geen aandeel hebben in deze maatschappijen, noch activiteiten voor waterdistributie ontplooien⁴.

³ PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

⁴ Vlaamse gemeenten zouden waterdistributie kunnen uitbesteden aan privaatrechtelijke entiteiten (de EU-regels betreffende overheidsaanbestedingen zouden van toepassing zijn), maar zij zouden deze ook

Daarnaast, hoewel de activiteiten van de Vlaamse drinkwater bedrijven op dit moment vrijwel volledig geconcentreerd zijn op de thuismarkt, bepaalt het decreet houdende de intergemeentelijke samenwerking dat gemeenten en de door hen gevormde samenwerkingsverbanden kunnen deelnemen in rechtspersonen van publiek recht die ingevolge deze deelneming de staatsgrenzen overschrijden, overeenkomstig de geldende conventies en internationale overeenkomsten. Aan de andere kant kunnen rechtspersonen die onderworpen zijn aan een buitenlands rechtstelsel, in overeenstemming met dit Vlaamse decreet, deelnemen in samenwerkingsverbanden indien zij daartoe door hun eigen nationale wetgeving gemachtigd zijn. Daarom is het criterium voor het effect op de mededinging en handel van toepassing in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

De Commissie is daarom van mening dat de aangemelde regeling staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

4.2 Verenigbaarheid met het EG-Verdrag

Aangezien de steunmaatregel niet gekarakteriseerd kan worden als een openbare dienstverplichting, heeft de Commissie de maatregel niet onderzocht onder artikel 86, lid 2, van het EG-Verdrag (dat wil zeggen dienst van algemeen economisch belang).

Het doel van de steunregeling is bescherming van de Vlaamse grondwaterreserves, dus milieubescherming. De maatregel is gericht op investeringssteun. Volgens punt 29 van de voornoemde milieusteun kaderregeling mag investeringssteun alleen worden toegekend om ondernemingen in staat te stellen de toepasselijke communautaire normen te overtreffen, of bij investeringen bij ontstentenis van verplichte communautaire normen. De eerste mogelijkheid uitgedrukt in punt 29 van de milieusteun kaderregeling, die ondernemingen in staat stelt steun te ontvangen om toepasselijke communautaire normen te overtreffen, is niet van toepassing op deze zaak. De steun wordt immers toegekend om het Vlaamse milieu in het algemeen te verbeteren, en om België in staat te stellen om zijn verplichtingen na te komen die voortvloeien uit Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid⁵. De steun wordt niet toegekend aan ondernemingen om communautaire normen te overtreffen die direct op hen van toepassing zijn. Daarnaast, in het kader van punt 18, onder b), van de milieusteun kaderregeling waarin staat dat steunmaatregelen eveneens een stimulans kunnen zijn die de ondernemingen meer bepaald aanmoedigt de normen te overtreffen of extra investeringen uit te voeren hun installaties minder vervuilend te maken, beschouwt de Commissie dat punt 29 van de milieusteun kaderregeling investeringssteun zaken betreft waar een onderneming investeert om zijn eigen milieuresultaat te verbeteren. Dit is niet het geval in de onderhavige steunmaatregel. De Commissie merkt op dat de steunmaatregel is verbonden aan milieubescherming op regionaal niveau (dat wil zeggen de Vlaamse grondwater reserves) en niet aan het individuele niveau van de betrokken ontvangers⁶.

zelf kunnen beheren. Tot op heden hebben zij voor de tweede optie gekozen, waardoor er geen concurrentie is op de Vlaamse watermarkt.

⁵ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

⁶ Zie ook Commissie Besluit van 11.11.2003, C 21/2003, Verenigd Koninkrijk, WRAP Environmental Grant Funding scheme en WRAP Leasing Guarantee Fund (PB L 102 van 7.4.2004, p. 59) en Commissie Besluit van 19.12.2003, N 208/2003, Italië, Region Emilia-Romagna Eco-incentives for companies (PB C 38 van 12.2.2004., p.4)

Daarom is de milieusteun kaderregeling niet van toepassing op de genotificeerde maatregel voor grijswater circuits. Het is daarom gepast te overwegen of dit type staatssteun de criteria vervult om rechtstreeks verenigbaar met artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag te zijn, dat stelt dat steun met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is, indien zij “de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”. De genotificeerde maatregel voldoet aan de criteria voor verenigbaarheid aan artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag om de volgende redenen.

De Commissie heeft opgemerkt dat de Belgische autoriteiten de prijsstelling van het grijswater bepalen op basis van openbare en doorzichtige parameters. Het doel is om grijswater aan te bieden voor een redelijke prijs (ongeveer 50 eurocent per kubieke meter). De parameters van de compensatie worden tot in detail berekend en gecontroleerd voor de start van de projecten.

De steunintensiteit blijft beperkt tot 67% van de subsidiabele investeringskosten. De Belgische autoriteiten hebben de subsidiabele kosten van de maatregel gedefinieerd als de kosten van de aanleg van zuiveringsinstallaties en distributienetwerken en de kosten van de aankoop van grond die bedoeld is voor de zuiveringsinstallaties en distributienetwerken. Bovendien kunnen begunstigden 7% van de in aanmerking komende kosten extra opvoeren als algemene kosten. De Commissie heeft ook opgemerkt dat de subsidiabele kosten geen billijke vergoeding van kapitaal bevatten voor de begunstigden van de steun. Punt 37 van de milieusteun kaderregeling stelt dat alleen de extra investeringskosten die noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van de milieudoelinden voor steun in aanmerking komen. Hiertoe wordt normaliter van de subsidiabele investeringskosten afgetrokken de kosten van een investering die in technisch opzicht vergelijkbaar is, maar waarmee niet hetzelfde niveau van milieubescherming kan worden bereikt. In de genotificeerde steunmaatregel hebben de Belgische autoriteiten niet voorzien om dergelijke vergelijkbare investeringskosten af te trekken van de subsidiabele kosten. Deze benadering lijkt gerechtvaardigd te zijn gegeven de specificiteit van de maatregel. De milieusteun kaderegeling is van toepassing op maatregelen die er op gericht zijn bepaalde productie processen milieuvriendelijker te maken, door bijvoorbeeld de uitstoot van emissies te verminderen. Daarom beveelt punt 37 van de milieusteun kaderegeling aan een vergelijkbare, minder milieuvriendelijke investering in rekening te brengen in de subsidiabele investeringskosten. In de genotificeerde maatregel echter, is de situatie verschillend. De gehele economische activiteit van de begunstigde van de steun (het aanbod van grijswater) is gericht op milieubescherming. Het is daarom mogelijk de gehele investeringskosten subsidiabel te beschouwen.

De steunintensiteit van de genotificeerde maatregel is relatief hoog (67%) in vergelijking met de gebruikelijke steunintensiteiten onder de milieusteun kaderegeling (30% tot 50%). Niettemin is er op dit ogenblik geen enkel commercieel belang in de ontwikkeling van grijswater circuits, aangezien de kosten van grijswater circuits van de watermaatschappijen aanzienlijk hoger zijn dan de huidige kosten van het grondwatergebruik door de industriële ondernemingen. Bovendien is de voorziening van water exclusief toevertrouwd aan openbare waterbedrijven. De huidige distributie van grijswater is wettelijk vastgelegd, inclusief de verantwoordelijkheid, sancties en duur. De voorwaarden en criteria voor de toekenning van steun aan openbare watermaatschappijen zijn duidelijk uiteengezet in de aangemelde maatregel. De steun zal worden verleend aan investeringsprojecten, in de

vorm van eenmalige subsidies. De begunstigde watermaatschappijen zullen investeringen doen die direct gerelateerd zijn aan milieubescherming op het regionale niveau (Vlaamse grondwater reserves) en niet op het individuele niveau van de begunstigden. Daarom vindt de Commissie de maximale steunintensiteit van 67% van de subsidiabele kosten acceptabel.

De Commissie heeft opgemerkt dat de totale begroting voor de genotificeerde maatregel 60 miljoen EUR bedraagt en dat de looptijd 10 jaar bedraagt. Verder hebben de Belgische autoriteiten bevestigd dat zij de Commissie op de hoogte zullen brengen van alle steun die op grond van de aangemelde steunregeling zal worden verleend, indien de kosten van het voorgenomen project meer dan 25 miljoen EUR bedragen en indien het bruto steun-equivalent meer dan 5 miljoen EUR bruto bedraagt.

Tenslotte heeft de Commissie opgemerkt dat de maatregel geen verplichting oplegt aan de openbare waterbedrijven om te investeren in grijswater circuits. De steunmaatregel beoogt vooral financiële steun te verlenen in het geval een openbaar waterbedrijf het initiatief neemt om te investeren in een grijswatercircuit en een verzoek voor financiële steun indient bij de bevoegde autoriteiten. Ook heeft de Commissie opgemerkt dat de Belgische autoriteiten hebben aangegeven dat de bouwwerkzaamheden van de openbare watermaatschappijen zullen worden aanbesteed in overeenstemming met de Europese openbare aanbestedingsprocedures.

De Commissie heeft opgemerkt dat de gevolgen voor de mededinging en het handelsverkeer naar verwachting zeer beperkt zullen zijn. De Belgische autoriteiten hebben aangetoond dat het uit milieuoogpunt noodzakelijk is het gebruik van grondwater door industriële ondernemingen te vervangen door het gebruik van grijswater. De Commissie is van mening dat door de aangemelde regeling de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang geschaad wordt. Gezien de zeer beperkte mate van concurrentievervalsing en het duidelijke algemene milieubelang van de regeling, kan de Commissie de aangemelde steunmaatregel goedkeuren op grond van artikel 87, lid 3, onder c) van het EG-Verdrag.

5. BESLUIT

Gelet op het voorgaande heeft de Commissie besloten dat de aangemelde steunmaatregel grijswater circuits onder de toepassing valt van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag en artikel 61, lid 1, van de EER-Overeenkomst. De Commissie is echter van mening dat de steunmaatregel onder de afwijking van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag valt.

De Belgische autoriteiten wordt verzocht de Commissie jaarlijks een rapport te bezorgen over de tenuitvoerlegging van de steunregeling.

Ingeval deze brief vertrouwelijke gegevens mocht bevatten die niet mogen worden bekendgemaakt, wordt U verzocht de Commissie daarvan binnen vijftien werkdagen vanaf de ontvangst van dit schrijven in kennis te stellen. Ontvangt de Commissie binnen de vastgestelde termijn geen met redenen omkleed verzoek, dan neemt zij aan dat U instemt met mededeling aan derden en bekendmaking van de volledige tekst van dit schrijven in de authentieke taal op Internet: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids. Dit verzoek dient bij aangetekend schrijven of bij faxbericht te worden gericht aan:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie, Griffie Staatssteun
B-1049 BRUSSEL
Faxnummer: (+32) 2 296 98 15

Met bijzondere hoogachting,

Voor de Commissie

Mario MONTI
Lid van de Commissie